

Journal Armenien
MANZOUNÉ-LEFKIAR
Grand Rue de la S-Porte.
CONSTANTINOPLE

ՅՈՒՆԻՍ ԵՎ ՏԱՐԻ
ՅՈՒՆԷՆԻՍ ԵՎ ՏԱՐԻ
ՈՐՈՒՆԻՍ ԵՎ ՏԱՐԻ
33, Պառլեմենտի հրապարակ, 33

Մանկամիտ Եփեսոս

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՌԱՍՏԵԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԳԱՆ, ԳԻՏԱԿԱՆ ԵՎ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ՊԱՏԱՐԱՐՈՒՄԻՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻՆ, ԿԵ ՀՐԱՏԱՐԱՐՈՒՄԻՆ ԱՄԷՆ ՈՐ ԱՐՄԱՐԱՐՈՒՄԻՆ

منظومة افكار
ارمنيجه يومية و سياسية
ساحب امتياز: ارمناسي فريز
ادارخانه: بابعل جاده سنده نومرو 38

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՌԱՍՏԵԱՆԻ ՊԱՏԱՐԱՐՈՒՄԻՆ	Տարի	Միջոցառում
Պատկեր	80	25
Պատկեր	108	30
Պատկեր	25	18

ՊԱՏԱՐԱՐՈՒՄԻՆ ՊԱՏԱՐԱՐՈՒՄԻՆ
ՄԷՆ ԱՆԳԱՐԱՆ ԿԱՐԴԱՆ ԴԱՆՏԱՐԱՐՈՒՄԻՆ
ՄԷՆ ԱՆԳԱՐԱՆ ԿԱՐԴԱՆ ԴԱՆՏԱՐԱՐՈՒՄԻՆ

10 ՓԱՐԱ

10 ՓԱՐԱ

ՄԱՆԱՐԱՐՈՒՄԻՆ ՎԱՐՈՒՄԻՆ

Հարկ է որ վերջը մը տրուի Սանա-
արեան վարժարանի մէջ տիրող ան-
հաստ ու անուղղակի կացութեան և կա-
րգութեան մը որ մեծ բարեբաղի մը
պատկերն էր յիշատակը անարդիւն հա-
զմանքէն զատ, նոյն կրթական յար-
կին վարկին վրայ ալ ստուեր կ'ածէ.

Երկար ժամանակէ հետ, իբր շատ
մատեն գիտակ Սանաարեան վարժա-
րանի ներքին կացութեան, կ'ուզէի
հրապարակ քով լոկ ճշմարտութիւննե-
րու և իրողութեան շարք մը
պարզեղան համար հանրութեան առջև,
սակայն արեւմտեան յիշատակին
հանդէպ ունեցած ու մտայնած մեծ
յարգանքը արգելք կ'ըլլային ասոր. և
մասնաւոր մեծ յոյս ունէի որ արդէն
անգլիական մամուլին մէջ երեւցած յա-
նապահի ու անկողմնակալ դիտողու-
թիւնները ազդակ մ'ըլլային որպէս
դի երեք տեսակներ հիմնական վիճակ
իրենց գործելու եղանակը և հոգիին
թափին այն կրթական գործին որուն
դեկալիպութիւնը, առաջ, իրենց յանձ-
նեցած է:

Քանակէնք աւարկներ անցան սա-
նեցան յորմենեղէ հիմնադրու Սանա-
արեան, Քանակէնք աւարկներ, բայց
ամուլ, ապարդիւն տարիներ անցան
տարիներէ երեք տեսակներ ձեռք
արին Սանաարեանի ներքին դեկալի-
պութիւնը:

Այս պէտք էր որ յայտնուէր այդքան
պարզութիւններ, կ'արժէր որ ըլլային
պարզ, զոգոհանքներ ու քանգատ-
ներ, ճիշդ անպակաս ասին մը որ
հարկ էր որ ընդհանրապէս ներքին
հիմունքին այդ հաստատութեան հասցե-
ին Տիտուր է այս, ու մասնաւոր ա-
մենք այն տեսակներն որ անասակ
եղաւ մինչեւ ցարդ ի զուլն հանդի-
կանական այս գործը որուն գիտակ-
ցութիւնը չունեցաւ, հակառակ անոր
խրաքանդութիւնը մէջ մէջ համալսարանա-
կան ըլլալուն:

Չեմ ուզեր, բայց տխուր հարկի մը
առջև եր գտնուիմ ընդու. սա տխուր
խորհրդածութիւնները:

Կը մտնիմ հարցնել իրենց թէ ո՞վ
կարողեց զիրենք տեսուի, ո՞վ նուիրա-
գործից իրենց երրորդութիւնը այդ
վարժարանին վրայ: Այս ոչ. և եթէ
նոյնիսկ ժամանակին վաւերացուցաւ
այդպիսի բան մը, մեծ սխալ մը գոր-
ծուցաւ: Բարեբաղին կամքով և վա-
րկ-կառարարներուն կարգադրու-
թեամբ՝ վարժարանին միակ տեսուիչ
նշանակուցաւ Պ. Պօղոս Գեղեցեան,
արժանաւորագործը իրեն ուսումնակից
ընկերներուն, որուն վարժածմ մարդ
իրաւումը ցաւ պատճառեց անոր հա-
մակողմնորդ չըլլանակին. ահա դառն
կորուստ մը, որուն պարագայ ձգած տեղը
երեք պիտի չկրնար լեցուիլ: Այդ ու-
սումնասէր ու իր պաշտօնին գիտակ-

ցութիւնը ունեցող անձին իբր օգնական
նշանակուած էր Պ. Գեղոյ Սարգիսն,
արդի տեսուչներէ մին, որ լուրջեղիք
անց մը ունի նորէն միանալուն վրայ,
լոկ մնացեալ երկուքը՝ Պ. Պ. Յովսէփ
Մատաթեան և Սարգիս Սարգիսեան
կարգուած էին իբր զլիւս. որ ուսուցիչ-
ներ իրենց մասնագիտական ճիւղերուն:
Գեղեցեան կանոնաւոր կ'աւագ հանգչի
յաւերանակութեան մասին, և ահա
հարուած մին է որ արուեստ վարժա-
րանին ներքին կազմակերպութեան, ու
տեսական երրորդութիւն մը մարմնա-
ցաւ Սանաարեանի վրայ:

Այդ ժամանակէն սկսաւ Սանա-
արեանի տեսական երրորդութեան
հաստատութեան անարդիւն սկզբնա-
ւորութիւնը. երեք տեսուչներուն ա-
մուսնութիւնները եկան վերջակեղծ
դիմը այն եւանդիկ գործիւն ունե-
ցած էին վարժարանին հիմնադրութեան
առաջին տարիներուն:

Երբ և ոչ տեսնուած էր որ վար-
ժարան մը ունենայ երեք տեսուչ հա-
մաժառանգ իրաւունքներով ու նիւ-
թական նոյն կացութեամբ: Վարժա-
րանին ներքին վարչութեան համար
չէր բաւեր միակ տեսուչ մը, ինչպէս
կ'ըլլայ ամէն ժամանակ և ամենուրեք:
Չեմ կարող հասկնալ որ ի՞նչ բանի,
համար, իրենց որ արժանիքին համար
էր արժէ ամէն ինչուն ամալը ինչեւե-
րով կը վարժարանին այդ տեսուչները,
ընէր, կ'աշխատէ, ինչո՞ւ. այս աստի-
ճանի կը միտնէին բարեբաղի մը դրամ-
ները որոնք ձախի բերուցով վա-
տարուած են: Այս կը մտածեմ որ եթէ
անոնք փոխանակ ինչեւեկայն լայն պայ-
մաններու աւելի անհոգի պայմաննե-
րու մէջ ապրէին, ո՞վ զրու թիւրուս
աւելի արդիւնատու, աւելի արժանաւոր
կրկնով վարէին այս յարկը, զոր ան-
խղճաբար ու բռնին բովանդակ առու-
մունք կը խաղաղորդին ի նշանակ իրենց
և արքանաւորներուն: Ո՞վ արժանա-
յարգ տեսուչիւն, չբաւեր միայն բա-
րեբաղին կիսանդրին կանգնել վա-
րժարանից քակին մէջ և տարին անգամ
մը անոր հոգեւոր պատարագ մատու-
ցանել տալով՝ երբեք համալսարանի այդ
կիսանդրին չուրժը կեղծ յարգանք մը
մատուցանելու անոր յիշատակին: Է՛հ,
չբաւեր այս պէտք է, ո՞վ Մատաթեան,
միտնուած ընդ միշտ հրաժարել կարեւ-
որ շահագործութեան, պէտք է մէկ
կողմ թողուլ կարգերը, ու ձիւրը
ուսումնական և հոգեւոր վարկի
այն բնագիտական դասերուն որոնք
ձեռ յանձնուած են և որոնք մէկ տեսուչ
կը յայտարարէ անընդունելի ու անըն-
դունելի պատրուակներով:

Այս, պէտք է և ժաման և որ ա՛յլ
պարզութիւն անոնք հանրութեան առջև
նոյնիսկ յօգուտ վարժարանին և մա-
նասնաւոր յօգուտ մեր մանկտիւնն
որ յանձնուած է Սանաարեանի տեսուչ-
ութեան անխնայ խնամքով:

Այս կը դարձնամ թէ ի՞նչ է պաշ-
տոնը, ի՞նչ է դերը այն հոգաբարձա-
կան մարմնին, որ կեդրոնէն նշանակ-

ուած է նոյն վարժարանին մօտակը և
որ իրապէս շատ հեռու է լիովին կա-
տարելի իր դերը: Չեմ բերել թէ անը-
նդանց ու իրենց պաշտօնին գիտակ-
ցութեան անմասն մարդիկ են այդ
հոգաբարձուները, ընդհանրապէս, եւ
անմասն կը ճանչնամ անոնցմէ ոմանք
որ կ'ուզեն, կը վախժաւեն, ոգի ի բոլին
կ'աշխատեն ի բարեբաղութիւն և ի
բարեկամութիւն վարժարանին և ի գործ
կը դնեն իւրը հակողութիւն մը, որ
կրկնուի ունենալ իր լաւ արդիւնքները:
Սակայն երրորդութիւն մը կալ նոյն,
տեսական երրորդութիւն մը, որ ցեյի
մը պէս, եւանդի մը պէս բոլին դրած է
վարժարանին տարին մէջ, կը կրնէ, կը
մաշկնէ, կը կ'աշխատէ իրապէս իր
ու նշանակաւ այս: Չեմ ուզեր զգուշ-
ութեամբ անցնել իրապէս իրապէս
ու իրապէս այս վարժարանին մը
պատկերները այն յարգանքն որ վաղ-
ցած էին վարժարանին հիմնադրութեան
առաջին տարիներուն:

Երբ և ոչ տեսնուած էր որ վար-
ժարան մը ունենայ երեք տեսուչ հա-
մաժառանգ իրաւունքներով ու նիւ-
թական նոյն կացութեամբ: Վարժա-
րանին ներքին վարչութեան համար
չէր բաւեր միակ տեսուչ մը, ինչպէս
կ'ըլլայ ամէն ժամանակ և ամենուրեք:

Չեմ կարող հասկնալ որ ի՞նչ բանի,
համար, իրենց որ արժանիքին համար
էր արժէ ամէն ինչուն ամալը ինչեւե-
րով կը վարժարանին այդ տեսուչները,
ընէր, կ'աշխատէ, ինչո՞ւ. այս աստի-
ճանի կը միտնէին բարեբաղի մը դրամ-
ները որոնք ձախի բերուցով վա-
տարուած են: Այս կը մտածեմ որ եթէ
անոնք փոխանակ ինչեւեկայն լայն պայ-
մաններու աւելի անհոգի պայմաննե-
րու մէջ ապրէին, ո՞վ զրու թիւրուս
աւելի արդիւնատու, աւելի արժանաւոր
կրկնով վարէին այս յարկը, զոր ան-
խղճաբար ու բռնին բովանդակ առու-
մունք կը խաղաղորդին ի նշանակ իրենց
և արքանաւորներուն: Ո՞վ արժանա-
յարգ տեսուչիւն, չբաւեր միայն բա-
րեբաղին կիսանդրին կանգնել վա-
րժարանից քակին մէջ և տարին անգամ
մը անոր հոգեւոր պատարագ մատու-
ցանել տալով՝ երբեք համալսարանի այդ
կիսանդրին չուրժը կեղծ յարգանք մը
մատուցանելու անոր յիշատակին: Է՛հ,
չբաւեր այս պէտք է, ո՞վ Մատաթեան,
միտնուած ընդ միշտ հրաժարել կարեւ-
որ շահագործութեան, պէտք է մէկ
կողմ թողուլ կարգերը, ու ձիւրը
ուսումնական և հոգեւոր վարկի
այն բնագիտական դասերուն որոնք
ձեռ յանձնուած են և որոնք մէկ տեսուչ
կը յայտարարէ անընդունելի ու անըն-
դունելի պատրուակներով:

Այս, պէտք է և ժաման և որ ա՛յլ
պարզութիւն անոնք հանրութեան առջև
նոյնիսկ յօգուտ վարժարանին և մա-
նասնաւոր յօգուտ մեր մանկտիւնն
որ յանձնուած է Սանաարեանի տեսուչ-
ութեան անխնայ խնամքով:

Այս կը դարձնամ թէ ի՞նչ է պաշ-
տոնը, ի՞նչ է դերը այն հոգաբարձա-
կան մարմնին, որ կեդրոնէն նշանակ-

ցութիւնը ունեցող անձին իբր օգնական
նշանակուած էր Պ. Գեղոյ Սարգիսն,
արդի տեսուչներէ մին, որ լուրջեղիք
անց մը ունի նորէն միանալուն վրայ,
լոկ մնացեալ երկուքը՝ Պ. Պ. Յովսէփ
Մատաթեան և Սարգիս Սարգիսեան
կարգուած էին իբր զլիւս. որ ուսուցիչ-
ներ իրենց մասնագիտական ճիւղերուն:
Գեղեցեան կանոնաւոր կ'աւագ հանգչի
յաւերանակութեան մասին, և ահա
հարուած մին է որ արուեստ վարժա-
րանին ներքին կազմակերպութեան, ու
տեսական երրորդութիւն մը մարմնա-
ցաւ Սանաարեանի վրայ:

Այդ ժամանակէն սկսաւ Սանա-
արեանի տեսական երրորդութեան
հաստատութեան անարդիւն սկզբնա-
ւորութիւնը. երեք տեսուչներուն ա-
մուսնութիւնները եկան վերջակեղծ
դիմը այն եւանդիկ գործիւն ունե-
ցած էին վարժարանին հիմնադրութեան
առաջին տարիներուն:

Երբ և ոչ տեսնուած էր որ վար-
ժարան մը ունենայ երեք տեսուչ հա-
մաժառանգ իրաւունքներով ու նիւ-
թական նոյն կացութեամբ: Վարժա-
րանին ներքին վարչութեան համար
չէր բաւեր միակ տեսուչ մը, ինչպէս
կ'ըլլայ ամէն ժամանակ և ամենուրեք:

Չեմ կարող հասկնալ որ ի՞նչ բանի,
համար, իրենց որ արժանիքին համար
էր արժէ ամէն ինչուն ամալը ինչեւե-
րով կը վարժարանին այդ տեսուչները,
ընէր, կ'աշխատէ, ինչո՞ւ. այս աստի-
ճանի կը միտնէին բարեբաղի մը դրամ-
ները որոնք ձախի բերուցով վա-
տարուած են: Այս կը մտածեմ որ եթէ
անոնք փոխանակ ինչեւեկայն լայն պայ-
մաններու աւելի անհոգի պայմաննե-
րու մէջ ապրէին, ո՞վ զրու թիւրուս
աւելի արդիւնատու, աւելի արժանաւոր
կրկնով վարէին այս յարկը, զոր ան-
խղճաբար ու բռնին բովանդակ առու-
մունք կը խաղաղորդին ի նշանակ իրենց
և արքանաւորներուն: Ո՞վ արժանա-
յարգ տեսուչիւն, չբաւեր միայն բա-
րեբաղին կիսանդրին կանգնել վա-
րժարանից քակին մէջ և տարին անգամ
մը անոր հոգեւոր պատարագ մատու-
ցանել տալով՝ երբեք համալսարանի այդ
կիսանդրին չուրժը կեղծ յարգանք մը
մատուցանելու անոր յիշատակին: Է՛հ,
չբաւեր այս պէտք է, ո՞վ Մատաթեան,
միտնուած ընդ միշտ հրաժարել կարեւ-
որ շահագործութեան, պէտք է մէկ
կողմ թողուլ կարգերը, ու ձիւրը
ուսումնական և հոգեւոր վարկի
այն բնագիտական դասերուն որոնք
ձեռ յանձնուած են և որոնք մէկ տեսուչ
կը յայտարարէ անընդունելի ու անըն-
դունելի պատրուակներով:

Այս, պէտք է և ժաման և որ ա՛յլ
պարզութիւն անոնք հանրութեան առջև
նոյնիսկ յօգուտ վարժարանին և մա-
նասնաւոր յօգուտ մեր մանկտիւնն
որ յանձնուած է Սանաարեանի տեսուչ-
ութեան անխնայ խնամքով:

Այս կը դարձնամ թէ ի՞նչ է պաշ-
տոնը, ի՞նչ է դերը այն հոգաբարձա-
կան մարմնին, որ կեդրոնէն նշանակ-

ցութիւնը ունեցող անձին իբր օգնական
նշանակուած էր Պ. Գեղոյ Սարգիսն,
արդի տեսուչներէ մին, որ լուրջեղիք
անց մը ունի նորէն միանալուն վրայ,
լոկ մնացեալ երկուքը՝ Պ. Պ. Յովսէփ
Մատաթեան և Սարգիս Սարգիսեան
կարգուած էին իբր զլիւս. որ ուսուցիչ-
ներ իրենց մասնագիտական ճիւղերուն:
Գեղեցեան կանոնաւոր կ'աւագ հանգչի
յաւերանակութեան մասին, և ահա
հարուած մին է որ արուեստ վարժա-
րանին ներքին կազմակերպութեան, ու
տեսական երրորդութիւն մը մարմնա-
ցաւ Սանաարեանի վրայ:

Այդ ժամանակէն սկսաւ Սանա-
արեանի տեսական երրորդութեան
հաստատութեան անարդիւն սկզբնա-
ւորութիւնը. երեք տեսուչներուն ա-
մուսնութիւնները եկան վերջակեղծ
դիմը այն եւանդիկ գործիւն ունե-
ցած էին վարժարանին հիմնադրութեան
առաջին տարիներուն:

Երբ և ոչ տեսնուած էր որ վար-
ժարան մը ունենայ երեք տեսուչ հա-
մաժառանգ իրաւունքներով ու նիւ-
թական նոյն կացութեամբ: Վարժա-
րանին ներքին վարչութեան համար
չէր բաւեր միակ տեսուչ մը, ինչպէս
կ'ըլլայ ամէն ժամանակ և ամենուրեք:

Չեմ կարող հասկնալ որ ի՞նչ բանի,
համար, իրենց որ արժանիքին համար
էր արժէ ամէն ինչուն ամալը ինչեւե-
րով կը վարժարանին այդ տեսուչները,
ընէր, կ'աշխատէ, ինչո՞ւ. այս աստի-
ճանի կը միտնէին բարեբաղի մը դրամ-
ները որոնք ձախի բերուցով վա-
տարուած են: Այս կը մտածեմ որ եթէ
անոնք փոխանակ ինչեւեկայն լայն պայ-
մաններու աւելի անհոգի պայմաննե-
րու մէջ ապրէին, ո՞վ զրու թիւրուս
աւելի արդիւնատու, աւելի արժանաւոր
կրկնով վարէին այս յարկը, զոր ան-
խղճաբար ու բռնին բովանդակ առու-
մունք կը խաղաղորդին ի նշանակ իրենց
և արքանաւորներուն: Ո՞վ արժանա-
յարգ տեսուչիւն, չբաւեր միայն բա-
րեբաղին կիսանդրին կանգնել վա-
րժարանից քակին մէջ և տարին անգամ
մը անոր հոգեւոր պատարագ մատու-
ցանել տալով՝ երբեք համալսարանի այդ
կիսանդրին չուրժը կեղծ յարգանք մը
մատուցանելու անոր յիշատակին: Է՛հ,
չբաւեր այս պէտք է, ո՞վ Մատաթեան,
միտնուած ընդ միշտ հրաժարել կարեւ-
որ շահագործութեան, պէտք է մէկ
կողմ թողուլ կարգերը, ու ձիւրը
ուսումնական և հոգեւոր վարկի
այն բնագիտական դասերուն որոնք
ձեռ յանձնուած են և որոնք մէկ տեսուչ
կը յայտարարէ անընդունելի ու անըն-
դունելի պատրուակներով:

Այս, պէտք է և ժաման և որ ա՛յլ
պարզութիւն անոնք հանրութեան առջև
նոյնիսկ յօգուտ վարժարանին և մա-
նասնաւոր յօգուտ մեր մանկտիւնն
որ յանձնուած է Սանաարեանի տեսուչ-
ութեան անխնայ խնամքով:

Այս կը դարձնամ թէ ի՞նչ է պաշ-
տոնը, ի՞նչ է դերը այն հոգաբարձա-
կան մարմնին, որ կեդրոնէն նշանակ-

ցութիւնը ունեցող անձին իբր օգնական
նշանակուած էր Պ. Գեղոյ Սարգիսն,
արդի տեսուչներէ մին, որ լուրջեղիք
անց մը ունի նորէն միանալուն վրայ,
լոկ մնացեալ երկուքը՝ Պ. Պ. Յովսէփ
Մատաթեան և Սարգիս Սարգիսեան
կարգուած էին իբր զլիւս. որ ուսուցիչ-
ներ իրենց մասնագիտական ճիւղերուն:
Գեղեցեան կանոնաւոր կ'աւագ հանգչի
յաւերանակութեան մասին, և ահա
հարուած մին է որ արուեստ վարժա-
րանին ներքին կազմակերպութեան, ու
տեսական երրորդութիւն մը մարմնա-
ցաւ Սանաարեանի վրայ:

Այդ ժամանակէն սկսաւ Սանա-
արեանի տեսական երրորդութեան
հաստատութեան անարդիւն սկզբնա-
ւորութիւնը. երեք տեսուչներուն ա-
մուսնութիւնները եկան վերջակեղծ
դիմը այն եւանդիկ գործիւն ունե-
ցած էին վարժարանին հիմնադրութեան
առաջին տարիներուն:

Երբ և ոչ տեսնուած էր որ վար-
ժարան մը ունենայ երեք տեսուչ հա-
մաժառանգ իրաւունքներով ու նիւ-
թական նոյն կացութեամբ: Վարժա-
րանին ներքին վարչութեան համար
չէր բաւեր միակ տեսուչ մը, ինչպէս
կ'ըլլայ ամէն ժամանակ և ամենուրեք:

Չեմ կարող հասկնալ որ ի՞նչ բանի,
համար, իրենց որ արժանիքին համար
էր արժէ ամէն ինչուն ամալը ինչեւե-
րով կը վարժարանին այդ տեսուչները,
ընէր, կ'աշխատէ, ինչո՞ւ. այս աստի-
ճանի կը միտնէին բարեբաղի մը դրամ-
ները որոնք ձախի բերուցով վա-
տարուած են: Այս կը մտածեմ որ եթէ
անոնք փոխանակ ինչեւեկայն լայն պայ-
մաններու աւելի անհոգի պայմաննե-
րու մէջ ապրէին, ո՞վ զրու թիւրուս
աւելի արդիւնատու, աւելի արժանաւոր
կրկնով վարէին այս յարկը, զոր ան-
խղճաբար ու բռնին բովանդակ առու-
մունք կը խաղաղորդին ի նշանակ իրենց
և արքանաւորներուն: Ո՞վ արժանա-
յարգ տեսուչիւն, չբաւեր միայն բա-
րեբաղին կիսանդրին կանգնել վա-
րժարանից քակին մէջ և տարին անգամ
մը անոր հոգեւոր պատարագ մատու-
ցանել տալով՝ երբեք համալսարանի այդ
կիսանդրին չուրժը կեղծ յարգանք մը
մատուցանելու անոր յիշատակին: Է՛հ,
չբաւեր այս պէտք է, ո՞վ Մատաթեան,
միտնուած ընդ միշտ հրաժարել կարեւ-
որ շահագործութեան, պէտք է մէկ
կողմ թողուլ կարգերը, ու ձիւրը
ուսումնական և հոգեւոր վարկի
այն բնագիտական դասերուն որոնք
ձեռ յանձնուած են և որոնք մէկ տեսուչ
կը յայտարարէ անընդունելի ու անըն-
դունելի պատրուակներով:

Այս, պէտք է և ժաման և որ ա՛յլ
պարզութիւն անոնք հանրութեան առջև
նոյնիսկ յօգուտ վարժ

Ս. ԱՌԻՍԱՒՈՐԶԻ տոնին առթիւ
Ս. Պատարաբը զրաւորուաւ էր Ս.
տարաբը ճառողցանելը Ապարիտի Ս.
տարաբի զանգեցնելու մէջ, թայց
ի՛նչ պահուն Ն. Սրբաբաւթիւն
Նախան տկարութեան պատճառաւ
Խալով պատարաբել, եկեղեցւոյ քա-
նի Ս. Բարսէն Մ. Վ. պատարաբեց
գորտուն տոնին յարմար քարով մը
եղեւս :

ՍՈՒԽԵՏԱՐԻ երկը թաղել թաղ. ի-
նչորդ ընտրեցեալ յանձնաժողովը
էլ նշտա գումարել Ս. իկա եկե-
ւոյ խորհրդարանին մէջ նախադա-
նեաւոր թաղին քարովիչ Գեր. Տ.
տոնէ արգելափակուող Վնասեաեա-
նի ի ներկայութեան թաղ. խորհր-
անդամներուն :

Անդամներն Տեառն Բարեկ. Բեւ.

